

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 1013201452
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013201452.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: DEBUT s.r.o., so sídlom Cintorínska 2, Šamorín, IČO: 31 393 667, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 18. júla 2013, sp. zn. 3284/2013, ev. č. 31875/2013, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2017, č. k. 4Sp/77/2013-143, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2017, č. k. 4Sp/77/2013-143, p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 18. októbra 2017, č. k. 4Sp/77/2013-143, nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu nespĺnenia podmienky podľa § 138 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), že v konaní nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2015, sp. zn. 4Sp/77/2013, bolo potvrdené rozhodnutie odporcu z 18. júla 2013, sp. zn. 3284/2013, ev. č. 31875/2013, ktorým nebol navrhovateľovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, nakoľko nespĺňa podmienky podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“). Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. decembra 2016, sp. zn. 7Sžo/200/2015, bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2015, sp. zn. 4Sp/77/2013, potvrdený. Následne bola uznesením Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2017, sp. zn. 4Sp/77/2013, navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 70,- Eur (2 x 35,- Eur) podľa položky č. 10 písm. e/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“), a to za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu z 18. júla 2013, sp.

zn. 3284/2013, ev. č. 31875/2013, a za konanie o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2015, sp. zn. 4Sp/77/2013. Navrhovateľ podal proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2017, sp. zn. 4Sp/77/2013, odvolanie, súčasťou ktorého bola žiadosť o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

S poukazom na § 138 ods. 1 OSP krajský súd uviedol, že predpokladom oslobodenia od súdnych poplatkov sú pomery účastníka konania a skutočnosť, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Krajský súd skonštatoval, že v súdnom konaní išlo o zjavné bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, keď navrhovateľ nie je fyzická osoba, a preto sa na neho nevzťahuje režim zákona č. 327/2005 Z. z., z ktorého dôvodu nemohlo byť odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu z 18. júla 2013, sp. zn. 3284/2013, ev. č. 31875/2013, úspešné.

Proti uzneseniu krajského súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom uviedol, že odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu je poznačené vadou nesprávnej špecifikácie oprávnenosti navrhovateľa žiadať priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.. Navrhovateľ namietal správnosť tvrdenia krajského súdu, že sa na neho nevzťahuje režim zákona č. 327/2005 Z. z. z dôvodu, že nie je fyzickou osobou. Navrhovateľ v tejto súvislosti uviedol, že nikdy nepredstieral, že by bol fyzickou osobou. Skutočnosť, že navrhovateľ je právnická osoba vnímal podľa navrhovateľa aj súd, ktorý ho na odporcu v súvislosti s možným poskytnutím právnej pomoci odkázal. Odporca následne podľa navrhovateľa konal svojvoľne a nepriznal mu nárok na poskytnutie právnej pomoci, avšak v tom istom roku trom iným právnickým osobám tento nárok priznal.

Napadnuté uznesenie krajského súdu označil navrhovateľ za zmätočné, poukazujúc na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 4. mája 2017, č. k. 4Sp/77/2013-133. Navrhovateľ zároveň v odvolaní uviedol, že podal proti uzneseniu krajského súdu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok odvolanie. Vyšší súdny úradník krajského súdu podľa navrhovateľa nerešpektoval záväzný pokyn sudcu, aby autoremedúrou napadnuté uznesenie zrušil, a ani odvolanie navrhovateľa nepredložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Navrhovateľ mal tiež za to, že v priebehu konania preukázal svoju platobnú neschopnosť, z ktorého dôvodu nemá možnosť súdny poplatok uhradiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Predmetom preskúmania v odvolacom konaní je napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní sp. zn. 4Sp/77/2013. Predmetom prieskumu v odvolacom konaní nie je rozhodnutie súdu o poplatkovej povinnosti navrhovateľa, preto odvolacie argumenty navrhovateľa, ktoré sa týkali rozhodovania vyššieho súdneho úradníka a sudcu o uložení poplatkovej povinnosti navrhovateľovi v konaní sp. zn. 4Sp/77/2013, sú podľa odvolacieho súdu, pre posúdenie veci (správnosti napadnutého uznesenia krajského súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľovi) irelevantné.

Ustanovenie § 138 OSP predpokladá pred vydaním rozhodnutia o návrhu na oslobodenie, resp. čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov skúmanie osobných a majetkových pomerov osoby, ktorá o oslobodenie od súdnych poplatkov žiada a súčasne zisťovanie, či vo veci, v ktorej účastník konania žiada priznať oslobodenie od súdnych poplatkov, nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak čo i len jeden z uvedených predpokladov nie je splnený, súd nemôže účastníkovi oslobodenie od súdnych poplatkov priznať.

V konaní sa navrhovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia odporcu z 18. júla 2013, sp. zn. 3284/2013, ev. č. 31875/2013, ktorým odporca nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 v spojení s § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. mája 2015, č. k. 4Sp/77/2013-46, potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu a navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania navrhovateľa rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom zo 14. decembra 2016, sp. zn. 7Sžo/200/2015, rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2015, č. k. 4Sp/77/2013-46, potvrdil a súčasne rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania (konanie podľa tretej hlavy piatej časti OSP).

Z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. decembra 2016, sp. zn. 7Sžo/200/2015, vyplýva, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia odporcu, odporca žiadosť navrhovateľa na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci preskúmal aj v intenciách § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z., keď poskytovanie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. je určené výlučne fyzickým osobám.

V súdnom prieskume napadnutého rozhodnutia odporcu bol navrhovateľ neúspešný, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, preto aj podľa odvolacieho súdu navrhovateľ v konaní sp. zn. 4Sp/77/2013, vedenom Krajským súdom v Bratislave nepreukázal splnenie jednej z kumulatívnych podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, t. j. nepreukázal, že v preskúmvanej veci nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, keď v konaní, v ktorom žiadal navrhovateľ priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, úspech nemal.

K námietke navrhovateľa ohľadom jeho platobnej neschopnosti odvolací súd uvádza, že aj vtedy, ak by pomery účastníka konania inak odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov, súd oslobodenie od súdnych poplatkov neprizná, ak ide o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ktorým navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, za vecne správne.

Súladný so zákonom (§ 374 ods. 4 OSP v spojení s § 492 ods. 1 SSP) je postup súdu, keď napadnuté rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník a po podaní odvolania navrhovateľom riadne a včas, sa k odvolaniu vyjadril konajúci sudca, ktorý odvolaniu nevyhovел a postúpil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Odvolacie námietky, v ktorých navrhovateľ poukazoval na to, že vyšší súdny úradník nerešpektoval pokyn sudcu a nezrušil napadnuté rozhodnutie, vzhľadom na obsah súdneho spisu a vyjadrenie sudcu k podanému odvolaniu, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky aplikujúc § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP, § 219 ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 OSP uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2017, č. k. 4Sp/77/2013-143, potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.